

21. januar 2011

Høringsnotat

vedrørende

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning

(Lokal fleksibilitet inden for planloven, detailhandel og fællesantenneanlæg)

Lovudkastet blev sendt i ekstern høring den 15. oktober 2010 med frist for at afgive hørings-svar den 7. november 2010.

Udkastet blev sendt til høring hos en bred kreds af myndigheder og organisationer. By- og Landskabsstyrelsen har modtaget i alt 93 hørings-svar, hvoraf 18 myndigheder og organisatio-ner oplyser, at man ikke har bemærkninger til lovforslaget eller, at man hilser lovforslaget velkomment.

Følgende høringsparter har fremsendt bemærkninger til udkastet til lovforslaget:

Arkitektskolen Aarhus, Assens Kommune, Bager- og Konditormestre i Danmark, Ballerup Kommune, Benzinforhandlernes Fælles Repræsentation, Billund Kommune, Boxer TV A/S, Brøndby Kommune, By og Havn, Coop Danmark, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Skohandlerforening, Danmarks Tapet- og Farvehandlerforening, Dansk Byplan, Dansk Detail, Dansk Energi, Danske Slagtermestre, Dansk Industri, Danske Regioner, De Samvirkende Købmænd, Direktoratet for FødevarerErhverv, DT Group, Energi- og Olieforum, Europa Nostra, Fanø Kommune, Forbrugerrådet, Forenede Danske Antenneanlæg, Fredningskomiteen Lillebælt, Friluftsrådet, Faaborg-Midtfyn Kom-mune, Gribskov Kommune, Guldborgsund Kommune, Handelskartellet, Hedensted Kommu-ne, Henning Hartmann, privatperson, Hillerød Kommune, HK Handel, Horesta, Høje-Taastrup Kommune, Håndværksrådet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, IT- og Telestyrelsen, Kirkeministeriet, Kolind Handelsstandsforening, Kommunernes Landsforening, Kultu-rarvstyrelsen, Kulturministeriet, Kystdirektoratet, Landdistrikternes Fællesråd, Landbrug og Fødevarer, Lemvig Kommune, LO, Lolland Kommune, Morsø Kommune, Norddjurs Kom-mune, Nærbutikkernes Landsforening, Odense Kommune, Region Sjælland, Ringkøbing-Skjern Kommune, Sammenslutningen af Danske Småøer, Silkeborg Kommune, Skive Kom-mune, Sønderborg Kommune, Thisted Kommune, Tønder Kommune, Tårnby Kommune, Varde Kommune, Vejdirektoratet, Vejen Kommune, Vesthimmerlands Kommune, XL Byg Center, Aabenraa Kommune.

Følgende høringsparter har enten oplyst, at de ingen bemærkninger har til udkastet til lovforslaget eller, at de hilser udkastet til lovforslaget velkomment:

Advokatsamfundet, Beredskabsstyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, Bygherreforeningen, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danske Advokater, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dragør Kommune, DSB, Fagligt Fælles Forbund, Forsvarets Byg-

nings- og Etablisementstjeneste, Holbæk Kommune, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, RUC, Skatteministeriet, Socialministeriet, Stevns Kommune, Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Svarene har især berørt følgende punkter:

1. Yderområder

- 1.1. Definitionen på yderområder
- 1.2. Særligt Hovedstadsområdet

2. Lempelse af reglerne om landzonetilladelse

- 2.1. Erhverv
- 2.2. Bolig
- 2.3. Administration

3. Lempelse af reglerne om planlægning i kystnærhedszonen

- 3.1. Hensyn
- 3.2. Administration og kompetence

4. Ændringer i detailhandelsbestemmelserne:

4. 1. Generelle bemærkninger til ændringer i detailhandelsbestemmelserne
4. 2. Yderområder – detailhandelsændringer i § 1 a
4. 3. Ændringer i detailhandelsbestemmelserne for alle kommuner

5. Antenneforhold

6. Øvrige emner

7. Foretagne ændringer af lovforslaget efter høringen

[Foruden de ændringer, der fremgår af dette notat, er der foretaget justeringer i lovforslaget, efter Justitsministeriets lovtekniske gennemgang.] ----- udestår JM lovtekniske gennemgang.

I det følgende gennemgås de væsentligste høringssvar til de ovennævnte punkter og Miljøministeriets kommentarer hertil. Kommentarer hertil er anført i kursiv.

Høringssvarene er kun gengivet i hovedtræk. Ønskes der detaljerede oplysninger om høringssvarenes indhold, henvises der til de fremsendte høringssvar.

Ad. 1. Yderområder

Ad. 1. 1 Definition på yderområder

a. Generelle spørgsmål om afgrænsningen af de 29 kommuner i yderområderne

Landdistrikternes Fællesråd (LDF), Kommunernes Landsforening (KL), Gribskov, Varde, Vejen, Faaborg-Midtfyn, Lolland, Morsø, Ringkøbing-Skjern, Thisted, Vesthimmerlands, Holbæk og Aabenraa kommuner samt Region Sjælland er positive overfor, at der er en række kommuner og øer, der bliver omfattet af de udvidede muligheder i lovforslaget.

En privatperson, Henning Hartmann Hansen er glad for, at Stevns Kommune er medtaget på listen over yderområder.

Danmarks Naturfredningsforening (DN), Friluftsrådet, Silkeborg Kommune og KL stiller spørgsmålstejn ved hvordan afgrænsningen af de 29 kommuner er foretaget og hvorvidt de kan betegnes som yderområder. DN og Friluftsrådet anfører endvidere, at man i lovforslaget skulle have anvendt den definition af yderområder, som er anvendt i Landsplanredegørelsen 2010 eller lignende. LDF og KL efterlyser, at der i definitionen inddrages flere parametre som kriterier for udvælgelsen, at kommunerne som administrativ størrelse ikke alene udgør afgrænsningen og at man på denne baggrund definerer flere og/eller dele af kommuner som værende yderområder. Silkeborg Kommune og KL efterlyser stillingtagen til og klarhed over, hvilke betingelser, der skal være opfyldt for senere at blive optaget på eller udgå af listen over udvalgte kommuner.

[Følgende svar er afgivet af Økonomi- og Erhvervsministeriet:]

Regeringen har valgt følgende kriterium for udvælgelse af kommunerne: "Den differentierede planlov vil omfatte i alt 29 kommuner uden for Københavnsområdet og det østjyske bybånd mellem Kolding og Århus, hvor 40 pct. af indbyggerne bor uden for bymæssig bebyggelse. Desuden vil alle ikke-brofaste øer være omfattet af den differentierede planlov".

Anvendelsen af målet for hvor stor en andel af kommunens indbyggere, der bor uden for bymæssig bebyggelse, har regeringen valgt som det kriterium, der bedst indkredser yderområderne.

Kommunegrænserne har været et naturligt kriterium for udvælgelsen af de 29 kommuner i yderområderne eftersom det er kommunerne, der har plankompetencen lokalt. Regeringen har derfor ikke differentieret i forhold til enkelte områder indenfor kommunegrænserne. Dog er der gjort en undtagelse i forhold til de ikke brofaste øer, der har nogle særlige udfordringer, og som er klart afgrænsede i forhold til resten af kommunen.

Den differentierede planlovsændring vil blive evalueret i folketingsåret 2013-2014. Her er det muligt at vurdere, om andre kriterier skal spille ind ved udvælgelsen af kommuner. De fremkomne bemærkninger har derfor ikke givet anledning til ændring af forslaget.

b. Konkrete ønsker fra kommuner, der ønsker at få status som yderområde

Billund og Skive kommuner ønsker at få status som yderområde. Odense Kommune ønsker at få samme rettigheder på detailhandelsområdet som yderområderne.

[Følgende svar er afgivet af Økonomi- og Erhvervsministeriet:]

Regeringen har valgt at definere kommuner i yderområder, som de kommuner, hvor 40 pct. af indbyggerne bor uden for bymæssig bebyggelse. Dette er ikke tilfældet for Billund, Skive og Odense kommuner.

De fremkomne bemærkninger har derfor ikke givet anledning til ændring af forslaget.

c. Den særlige problematik vedrørende Stevns Kommune

Ballerup Kommune er utilfreds med, at Stevns Kommune både er omfattet af yderområdedefinitionen og samtidig en del af hovedstadsregionen.

[Følgende svar er afgivet af Økonomi- og Erhvervsministeriet:]

Regeringen har valgt at afgrænse den differentierede planlov til de 29 kommuner uden for Københavnsområdet og det østjyske bybånd mellem Kolding og Århus, hvor 40 pct. af indbyggerne bor uden for bymæssig bebyggelse, samt alle ikke-brofaste øer. På den baggrund bliver Stevns Kommune fra Region Sjælland omfattet af planlovens differentierede regler.

De fremkomne bemærkninger har derfor ikke givet anledning til ændring af forslaget.

d. Baggrunden for planlovsændringen

Silkeborg og Skive kommuner anfører, at baggrunden for planlovsændringen er uklar eftersom ikke alle kommuner, der deltog i "Differentieret Planlægning" er medtaget på listen over kommuner i yderområder.

By- og Landskabsstyrelsen gennemførte i 2009 en interviewundersøgelse med 16 kommuner for at få et indblik i de udfordringer, som yderområderne står overfor. Kommunerne, der blev interviewet i 2009 var udvalgt, så de måtte formodes at repræsentere udkantskommunernes udfordringer bredt, og ikke ud fra en nærmere analyse af tilstedeværende udkantsproblematikker. Afgrænsningen af de 29 kommuner i yderområder, som er medtaget i lovforslaget, blev fastlagt i forbindelse med regeringsudspillet "Danmark i balance i en global verden".

De fremkomne bemærkninger har derfor ikke givet anledning til ændring af forslaget.

e. Ens rettigheder for alle kommuner

Sønderborg Kommune ønsker, at lovforslagets muligheder skal gælde for alle kommuner. Høje Taastrup Kommune finder ikke, at yderområderne har behov for en ændring af planloven til fordel for yderområderne.

Med regeringsudspillet "Danmark i balance i en global verden" ønsker regeringen at styrke vækst, velfærd og fornyelse i yderområderne. Det er derfor hensigten med lovforslaget, at det netop skal tage højde for de særlige forhold, der er i kommunerne i yderområderne. By- og Landskabsstyrelsen gennemførte i 2009 en interviewundersøgelse med 16 kommuner for at få et indblik i de udfordringer, som yderområderne står overfor. En af udfordringerne er planloven, som ofte bliver oplevet som en barriere for yderområdernes udvikling. Det er på denne baggrund, at regeringen foreslår, at kommuner i yderområderne skal kunne fravige dele af planlovens regler.

Bemærkninger giver ikke anledning til ændring af lovforslaget.

f. Lovforslaget vil langt fra få den tilsigtede effekt

DN nævner, at lovforslagets nye definition af yderområder, og dets lempelser af gældende lov, betyder, at kommunerne i yderområderne fastholdes eller får forringet muligheden for at vokse sig ud af udkantsdanmark.

Regeringen ønsker med lovforslaget, at skabe bedre betingelser for vækst i yderområderne. By- og Landskabsstyrelsen gennemførte i 2009 en interviewundersøgelse med 16 kommuner for at få et indblik i de udfordringer, som yderområderne står overfor. En af udfordringerne er planloven, som ofte bliver oplevet som en barriere for yderområdernes udvikling. Det er på denne baggrund, at regeringen foreslår, at kommuner i yderområderne skal kunne fravige dele af planlovens regler.

Endvidere er der med lovforslaget ikke ændret ved hovedformålet med landzonebestemmelserne, der er, at modvirke byspredning ved at hindre spredt og uplanlagt bebyggelse og anlæg i det åbne land. Det er derfor kommunernes ansvar, at sikre en planlægning i kommunerne, der lever op til dette og som samtidig udnytter de - med lovforslaget - nye muligheder for at skabe vækst.

Bemærkninger har derfor ikke givet anledning til ændring af lovforslaget.

Ad. 1.2. Særligt Hovedstadsområdet

Hillerød Kommune, Gribskov Kommune og Høje Taastrup Kommune ønsker, at kommunerne i hovedstadsområdet vil få samme rettigheder på detailhandelsområdet, som kommunerne i lovforslaget får.

Ved en kommende revision af landsplandirektivet for detailhandel i hovedstadsområdet vil det ske med udgangspunkt i de principper, der gælder for detailhandelsplanlægning for hele landet

Ad. 2. Lempelse af reglerne om landzonetilladelse

Generelt imødekommer Holbæk Kommune forslaget vedrørende landzoneændringerne.

Ad. 2. 1. Erhverv

a. Der ønskes en udvidelse af de bygninger, hvori der udøves erhverv efter bestemmelsen

Tønder Kommune og Guldborgsund Kommune anfører, at fx gamle mejerier, skolebygninger mv. vil ikke være omfattet. Dansk Industri henviser til en Vestre Landsrets dom om naturligt hjemmehørende erhvervsaktiviteter i det åbne land. Landdistrikternes Fællesråd ønsker en udvidelse af de erhverv, der kan drives i overflødiggjorte landbrugsbygninger. Ringkøbing-Skjern Kommune ønsker at nyttiggøre overflødiggjorte landbrugsbygninger som støttepunkter til naturoplevelser.

Lignende synspunkter om udvidelse bygninger har Danske Småøer og Vejen Kommune givet udtryk for.

Efter gældende regler, kan bygninger, der ikke længere er nødvendige for driften af en landbrugsejendom tages i brug til håndværks- og industrivirksomhed, mindre butikker og en bolig, samt lager- og kontorformål

Den foreslåede bestemmelse tager alene sigte på at lempe vilkårene for udvidelse af en eksisterende erhvervsvirksomhed, som lovligt er etableret i en overflødiggjort landbrugsbygning. Det har ikke været hensigten at ændre de eksisterende bestemmelser om hvilke erhverv, der uden tilladelse kan etableres i overflødiggjorte landbrugsbygninger eller at udvide bestemmelsen ud over landbrugsbygninger.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget.

b. Spørgsmålet om grænsen på 5 ansatte

Arkitektskolen i Aarhus ønsker, at grænsen på 5 ansatte for mindre erhvervsvirksomheder ændres.

Efter de gældende regler kræver det landzonetilladelse, hvis en mindre erhvervsvirksomhed, som lovligt er etableret i en tidligere landbrugsbygning, ønsker at udvide med mere end 500 m². Med en mindre erhvervsvirksomhed forstås en virksomhed, som før og efter udvidelsen ikke må have mere end 5 ansatte.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget.

c. Grænsen på 500 m²

Norrdjurs Kommune ønsker grænsen på 500 m² udvidet.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget, idet lovforslaget netop vil gøre det nemmere for mindre virksomheder i overflødiggjorte landbrugsbygninger at få tilladelse til udvidelser på mere end 500 m².

Ad. 2.2. Bolig

a. Hensyn til andre erhverv med behov for anden planlægning i landzonen

Danmarks Naturfredningsforening ønsker, at der tages hensyn til placering af vindmøller og fremtidig landbrugsplanlægning, og FødevarerErhverv og Landbrug og Fødevarer ønsker ligeledes, at der tages hensyn til den fremtidige landbrugsplanlægning og husdyrproduktion.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at selv om en eksisterende virksomhed skal imødekommes med en landzonetilladelse, skal udvidelsen ske inden for rammerne af det hensyn, som landzonetilladelse i planloven generelt varetager, nemlig at hindre spredt og uplanlagt bebyggelse. Der vil efter bestemmelsen skulle meddeles tilladelse betinget af, at udvidelsen sker i umiddelbar tilknytning til den eksisterende bygningsmasse og at der ikke må være væsentlige hensyn til bl.a. anden planlægning, som taler afgørende imod udvidelsen. Kommunen vil i tilladelsen kunne fastsætte vilkår for placering og udformning af den ønskede udvidelse.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget.

b. Begrebet "landsbyer" og "ved landsbyer og lignende"

Guldborgsund Kommune, Morsø Kommune, Vejen Kommune, Kirkeministeriet, Friluftsrådet, Haderslev Stift samt Landbrug og Fødevarer ønsker en præcisering af begrebet "landsby", "ved landsbyer og lignende". Danmarks Naturfredningsforening foreslår, at der anvendes kendte formuleringer og henviser i den forbindelse til det tidligere gældende beskrivelse i 'cirkulære om varetagelse af de jordbrugsmæssige interesser under region-, kommune og lokalplanlægningen mv.' om placering af jordbrugspareller. Konkret peges der på udtryk som 'i umiddelbar tilknytning til', 'tilgodeser princippet om sammenhængende bebyggelse' og 'af-runding af' som kendte formuleringer.

Begrebet "ved landsbyer og lignende" skal ses på baggrund af det hensyn, som landzonetilladelse i planloven generelt skal varetage, nemlig at hindre spredt og uplanlagt bebyggelse. Det har ikke været hensigten med lovforslaget at fravige det hensyn.

Det vil blive præciseret i bemærkningerne til lovforslaget, at en tilladelse skal være betinget af, at boligen opføres i ”umiddelbar tilknytning til eksisterende landsbyer eller anden tilsvarende bebyggelse, der tilgodeser princippet om sammenhængende bebyggelse.”

c. Utilsigtet spredning af sommerhuse

Fødevarerhverv og Danmarks Naturfredningsforening påpeger, at den foreslåede bestemmelse i § 1 b har den utilsigtede virkning, at det vil blive lettere at konvertere helårsbeboelse til fritidsboliger efter planlovens § 36, stk. 1, nr. 10. Danmarks Naturfredningsforening foreslår en 5 års karensperiode som et obligatorisk vilkår i landzonetilladelsen.

Regeringen ønsker med lovforslaget at gøre det nemmere at bygge helårsboliger i landzone til gavn for yderområderne. Efter de gældende landzoneregler kræver det ikke landzonetilladelse, hvis en helårsbolig skal overgå til anvendelse som fritidsbolig. Det betyder, at der med lovforslaget åbnes op for en mulig utilsigtet spredning af nye sommerhuse i det åbne land og i kystnærhedszonen. De fremkomne bemærkninger giver derfor anledning til at ændre lovforslaget, således at der i § 1 b indsættes et nyt stk., hvoraf det fremgår, at helårsboliger opført i henhold til stk.1 ikke kan overgå til fritidsbolig efter § 36, stk. 1, nr. 10..

d. Særlige problemstillinger i forhold til store grunde

Norrdjurs Kommune påpeger en særlig problemstilling i forhold til ejendomsavancebeskatningsloven omkring udstykning, som udløser en beskatning af ejerne efter ejendomsavancebeskatningsloven. Tønder Kommune henviser til landzonevejledningens grænse for udlæg af grunde på op til 1 ha. Ringkøbing-Skjern Kommune vil gerne sikre, at det også i fremtiden vil være muligt at udlægge store parceller i landdistrikterne.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget, idet hensigten med forslaget alene er at skabe bedre muligheder for, at der bygges nye boliger i landzone. Lovforslaget ændrer således ikke ved anden lovgivnings bestemmelser og andre regler i forhold til grundstørrelser.

Ad. 2.3. Administration

a. Bestemmelsen ”skal” ønskes ændret til ”kan”

Kulturarvsstyrelsen, Friluftsrådet og Arkitektskolen mener, at bestemmelsen skal ændres fra ’skal’ til ’kan’, da kommunen frit skal kunne bestemme, om udviklingen skal være baseret på tilladelser eller planer. Danmarks Naturfredningsforening og Dansk Byplanlaboratorium finder, at selve ’skal’-kravet i sig selv forøger risikoen for tomme og faldefærdige boliger i landsbyerne. Danmarks Naturfredningsforening kritiserer anvendelsen af begrebet ’afgørende

imod', og endelig foreslår Dansk Byplanlaboratorium en fritagelse for at anvende landzonetilladelser med henblik på at sidestille områderne med lokalplanlagte områder.

KL er bekymret over at forslaget reelt forhindrer de udpegede kommuner i at gennemføre en hensigtsmæssig planlægning i forhold til deres landsbyer, da forslaget med "skal" lægger op til at borgere og erhverv får en umiddelbar ret til at bygge boliger og udvide erhverv i landzone.

Den foreslåede bestemmelse tager udgangspunkt i den måde, hvorpå planlovens § 36, stk. 2, er udarbejdet, og hvoraf det fremgår, at der skal meddeles tilladelse til en af hensyn til markdriften ønsket placering af en gyllebeholder. Den ønskede placering kan anfægtes, hvis væsentlige hensyn til landskab, natur, miljø eller naboer taler afgørende imod. Kommunalbestyrelsen kan stille vilkår for tilladelsen og ligeledes nægte at give tilladelsen, hvis der er en anden placering mulig på ejendommen.

På samme måde skal kommunalbestyrelsen efter § 1 b give en tilladelse til etablering af boliger eller udvidelse af en eksisterende virksomhed i overflødiggjorte landbrugsbygninger. Kommunalbestyrelsen kan imidlertid ikke alene henvise til en anden placering men også nægte at give tilladelsen, hvis væsentlige hensyn til landskab, natur, miljø, planlægning eller naboer taler afgørende imod. Kommunalbestyrelsen vil ligeledes kunne stille vilkår i en tilladelse.

Den foreslåede bestemmelse er således ikke en nydannelse i forhold til 'skal', og kommunalbestyrelsen vil fortsat have ret til at afvise en ansøgning, hvis fx placeringen af boligerne strider mod kommunens planlægning for udvikling af bymiljøer eller for udviklingen af tilstødende landbrugserhverv.

Det har endvidere ikke været en del af dette lovforslag at ændre grundlæggende på reglerne for landzoneadministration. De anførte bemærkninger giver derfor ikke anledning til at ændre lovforslaget.

b. Andre hensyn

Kulturarvsstyrelsen, Vejdirektoratet, og Haderslev Stift ønsker at henholdsvis 'kulturarv', 'trafikale hensyn' og 'hensyn til kirker' skal nævnes i rækken af de hensyn, som kommunen skal inddrage i vurderingen af landzonetilladelser. Norrdjurs Kommune vil gerne have mulighed for alene at lægge vægt på hensyn til efterspørgslen og mener derudover, at det er uklart hvilke hensyn, der kan inddrages i afgørelsen.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget, idet der med forslaget ikke er forudsat en ændring af de hensyn, der i dag skal tages efter de gældende landzonebestemmelser, herunder fx planlægningsmæssige hensyn og hensyn til kulturhistorie, landskab, natur, miljø og trafikale forhold.

c. Øget administration af ansøgninger i landzone

Assens Kommune har givet udtryk for at forslaget vil medføre øget ressourceforbrug til sagsbehandling af landzonetilladelser..

KL er af den opfattelse, at kommunernes arbejdsbyrde ved ansøgninger om nye helårsboliger vil være uændrede mens ansøgninger om udvidelse af erhvervsvirksomheder vil kræve en mere omfattende vurdering end de almindelige landzonesager.

Vesthimmerlands Kommune udtrykker en vis bekymring for den forventede øgede administration i forbindelse med landzonesager

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget. Det er således vurderet, at den konkrete sagsbehandling af ansøgninger efter de nye regler i langt de fleste tilfælde vil være mindre omfattende end sagsbehandling af de samme ansøgninger, hvis det havde været efter de gamle regler.

d. Retlige præciseringer

Landbrug og Fødevarer finder, at det bør fremgå, at der er tale om en landzonetilladelse efter § 35.

Landdistrikternes Fællesråd og Ringkøbing-Skjern Kommune foreslår flytning af byggeretten til alternativ placering ved nedrivning af bolig Haderslev Stift ønsker en henvisning til § 58, stk. 1, nr. 1.

Landbrug og Fødevarers ønske efterkommes.

e. Særlige synspunkter

Danmarks Naturfredningsforening henviser til, at BLST selv har opgjort en restrummelighed svarende til 100 år inden for erhvervsudlæg. Derfor finder foreningen det underligt, at erhverv nu yderligere har mulighed for at blive liggende i landzone, når der de næste 100 år vil være plads til dem i erhvervsområderne.

Lolland Kommune foreslår en generel tilbagemeldingspligt til By- og Landskabsstyrelsen med henblik på at indsamle et grundlag for at vurdere lovforslagets gennemslagskraft.

Haderslev Stift ønsker at få forelagt en ansøgninger efter § 1 b med henblik på at kunne varetage beskyttelsen af kirkers frie beliggenhed.

Assens Kommune finder, at § 1 b ikke giver øgede muligheder og er uhensigtsmæssig set i forhold til den overordnede kommunale planlægning.

LO er generelt bekymret for, at hensynet til yderområder overgår hensynet til natur og landskab mv.

En privatperson, Henning Hartmann Hansen, udtaler glæde ved forslaget.

Lemvig Kommune ser positivt på, at der nu gives en umiddelbar byggeret til nye helårsboliger ved landsbyer og lignende bebyggelser.

Thisted Kommune mener ikke, at § 1 b vil få den store betydning for kommunen, idet det i dag er muligt i en vis udstrækning at tilpasse administrationen af landzonebestemmelserne til de lokale forhold, dels at overordnede (statslige) planlægningsmæssige og naturhensyn fortsat gælder

Faaborg-Midtfyn Kommune kan ikke bakke op om forslaget om flere nye boliger ved landsbyer og oplever ikke de store problemer ved de nuværende grænser for udvidelse af mindre erhvervsvirksomheder. Der er snarere behov for at understøtte en fornyelse af landsbyer inde fra.

Europa Nostra DK opfordrer til, at der arbejdes hen imod en udvikling, hvor de ressourcer og bevaringsværdier, der er i store og ”udviklingshæmmede” dele af vores land, bringes ind i en positiv udvikling.

De fremkomne bemærkninger giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

Ad. 3. Lempelse af reglerne om planlægning i kystnærhedszonen

Kirkeministeriet, Region Sjælland, Thisted Kommune, Norrdjurs Kommune og Horesta stiller sig positive overfor forslaget.

Guldborgsund Kommune vil se med interesse på, hvilke muligheder lempelserne vil give for udviklingen i kommunen.

Ad. 3.1. Hensyn

a. Væsentlige naturbeskyttelses- og landskabelige interesser

Kulturarvstyrelsen ønsker, at kulturarvmæssige hensyn skal fremgå som hensyn af lovteksten.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget, idet der med forslaget ikke er forudsat en ændring af de hensyn, der i dag skal tages efter de gældende kystbestemmelser, herunder fx væsentlige naturbeskyttelses- og landskabelige samt kulturarvmæssige interesser.

Tilsvarende giver Europa Nostra DK udtryk for en generel bekymring for, at lempelserne i kystnærhedszonen vil gå ud over dokumenterede og udokumenterede bevaringsværdige og fredede bygninger og kulturmiljøer. Opfordrer til at der arbejdes med en udvikling hen imod en positiv udvikling af ressourcer og bevaringsværdier i udkantsområderne.

Der er ikke i lovforslaget opstillet nogen forhindring for, at der arbejdes hen imod den udvikling, som Eurpa Nostre DK opfordrer til. Det giver ikke anledning til ændring i lovforslaget.

Landdistrikternes Fællesråd finder ikke, at lempelsen i § 1 c er vidtgående nok. Organisationen foreslår, at kommunerne skal kunne planlægge i kystzonen uden at indhente en forudgående tilladelse fra miljøministeren.

Hertil skal det bemærkes, at det har været afgørende for udformningen af lovforslaget, at de nationale interesser i landskab, naturindhold og kulturarv, som generelt er større i kystnærhedszonen end i landet i øvrigt, ikke blev tilsidesat. Der er derfor i lovforslaget indføjet princippet om en statslig planlægningstilladelse ved kommunens ønske om en lempeligere behandling af planforslag i kystnærhedszonen end angivet i loven. Der er imidlertid intet til hinder for, at kommunen som hidtil gennemfører en planlægning med særlig planlægningsmæssig eller funktionelle begrundelse i overensstemmelse med planlovens § 5 b, stk. 1, – uden en forudgående planlægningstilladelse.

Der er ikke foretaget ændringer på dette punkt

Friluftsrådet finder, at den foreslåede ændring af planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1, i yderområderne forudsætter en afvejning, der tilsidesætter hensynet til bevarelse af de værdifulde landskaber og de åbne kyster som en væsentlig natur- og landskabsressource. I stedet foretages afvejningen til fordel for etablering af anlæg.

Hertil bemærkes, at der med lovforslaget ikke er tilsigtet en nedprioritering af kystlandskabet og/eller de værdifulde landskaber. Disse hensyn skal fortsat varetages ved administrationen af kystbestemmelserne.

b. Analyser

Arkitektskolen i Århus finder, at det ikke fremgår klart, hvilke typer kystkvaliteter der fortsat ønskes bevaret i forbindelse med planlægning i kystnærhedszonen. Skolen finder det overordentlig vigtigt, at plantilladelserne rummer et forarbejde med grundige analyser. Endvidere finder skolen, at der burde anvendes et nyt landsplansdirektiv i stedet for at finde på en helt ny plantype.

Hertil bemærkes, at det aldrig har været – og er fortsat ikke – hensigtsmæssigt med en statslig udpegning af særligt bevaringsværdige kystkvaliteter, fordi en sådan vil medføre, at kyststrækninger med andre kystkvaliteter let vil blive opfattet som 2. rangs kyster. Det er fortsat afgørende, at der konkret tages stilling til kystens kvalitet i forbindelse med de kommunale konkrete ønsker om udbygning, fordi nogle typer kystlandskab med høje kystkvaliteter bedre kan bære en påtænkt byudvikling eller et fremtidigt anlæg end andre med lige så høje, men andre kystkvaliteter. Når det ikke er foreslået at anvende landsplandirektiver eller et landsplandirektiv, skyldes det ønsket om en smidig og en lokal statslig stillingtagen til kommunernes ønske om mere lempelige planlægning i kystnærhedszonen i modsætning til det relativt tunge arbejdsgang med landsplandirektiver. Forslaget giver derfor ikke anledning til ændringer i udkastet til lovforslaget.

Danmarks Naturfredningsforening anfører, at byggeri i kystnærhedszonen ikke løser yderområdernes problemer, og det mangler en samfundsmæssig analyse. Hensigten med § 1c kan alene forstås som en yderligere lempelse af reglerne for byggeri langs kysterne. Foreningen anfører endvidere som temaer, der er bekymrende, manglende samfundsøkonomisk analyse og uoverensstemmelse med miljøvurderingsloven. Mere byggeri i kystzonen, vil ske på bekostning af landskabet. DN kan ikke støtte forslaget.

Der er ikke udarbejdet en samfundsøkonomisk analyse; lovforslaget hviler på et udtrykt ønske fra en række interviewede kommuner om lempelse af bestemmelserne i reglerne for planlægning i kystnærhedszonen. Der er tale om en lempelse for en række udpegede kommuner og øer af reglerne for byggeri i kystnærhedszonen, men det er hensigten, at bestemmelsen om en statslig planlægningsstilladelse skal tilgodese, at væsentlige kystnære naturbeskyttelses- og landskabs- og kulturarvsinteresser ikke lider overlast.

Offentligheden vil blive inddraget i ganske samme omfang som tilfældet er i dag. Den statslige planlægningsstilladelse er ikke omfattet af miljøvurderingsloven, da der ikke vil være tale om en konkret planlægning. Der er tale om, at der efter forslaget tillægges miljøministeren en beføjelse til at aftale et planlægningsgrundlag i kystnærhedszonen med kommunen på linje med de øvrige beføjelser, som i lovens § 3 er tillagt ministeren.

Der er ikke foretaget ændringer i lovforslaget på dette punkt.

Ringkøbing-Skjern Kommune hilser lempelserne velkommen, men kommunen havde hellere set, at kommunerne i yderområderne fik det fulde ansvar for planlægningen i kystnærhedszonen. Bekymring for, at kravene til planlægningen i kystnærhedszonen fortsat er uforholdsmæssig omfattende – vanskeligt at godtgøre den lokaløkonomiske konsekvens ved et projekt.

Kommunerne har fortsat det fulde ansvar for planlægning i kystnærhedszonen. Den foreslåede lempelse giver udkantskommunerne en mulighed for – gennem den statslige planlægnings-

tilladelse – at forenkle sagsbehandlingen. Kravene til indholdet af planlægningstilladelsen – herunder dokumentation for den lokaløkonomiske effekt – vil fremgå af en efterfølgende bekendtgørelse.

Der er ikke foretaget ændringer i lovforslaget på dette punkt.

c. Sommerhuse, strandbeskyttelseslinjen

Fanø Kommune ønsker, at lovforslagets § 1 c også omfatter en fravigelse af planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 3, således at kravet om at fastholde eksisterende sommerhusområde til ferieformål kan fraviges.

Hertil skal det bemærkes, at forudsætningen for planlovens bestemmelser om forbud for nye sommerhusområder i kystnærhedszonen er og vil fortsat være, at eksisterende sommerhusområder ikke overgår til anden anvendelse, fordi det derigennem vil medføre yderligere pres på udlægget af nye sommerhusområder i kystnærhedszonen. Kommunens forslag giver derfor ikke anledning til ændring i lovforslaget.

Lolland Kommune ønsker, at planlovsrevisionen også lempet reglerne for strandbeskyttelseslinjen. Det foreslås videre, at der for småøerne skal kunne ses lempeligere på administration i forhold til strandbeskyttelseslinjen.

Det har været afgørende for indholdet af lovforslaget, at der ikke blev ændret på forbuddet imod tilstandsændringer i strandbeskyttelseszonen. Det fremgår af Vejledning om 300 m strandbeskyttelses- og klitfredningslinje, at den udvidede strandbeskyttelse (dvs zonen imellem den hidtidige strandbeskyttelseslinje på normalt 100 m fra kysten til 300 m fra kysten) forudsættes administreret relativt mere lempeligt på små øer, når forholdene og hensynet til øernes erhvervsmæssige udvikling kræver det.

Der er ikke foretaget ændringer i lovforslaget på dette punkt.

Morsø Kommune opfordrer til at den særlige planlægningstilladelse bliver til i dialog med kommunerne. Der bør sættes ressourcer af i miljøcentre til den ny opgave. Ønsker en helhedsorienteret administration af strandbeskyttelseslinjen, hvor der er særlige omstændigheder, der godtgør planlægning.

Se ovenfor under Lemvig Kommune. Det forudsættes, at der kompenseres for miljøcentrets merarbejde med planlægningstilladelsen, at den efterfølgende behandling af kommunens planlægning bliver lettet tilsvarende på grund af det indledende arbejde og udformningen af

planlægningsstilladelsen. Det har været afgørende for indholdet af lovforslaget, at der ikke blev ændret på forbuddet imod tilstandsændringer i strandbeskyttelseszonen.

Der er ikke foretaget ændringer i lovforslaget på dette punkt.

Vesthimmerland Kommune hilser de ændrede regler velkommen, men finder dog at de optimale forhold først vil være til stede ved en koordinering med anden lovgivning, f.eks. naturbeskyttelsesloven. Strandbeskyttelseslinjen er en hæmsko for projekters realisering.

Det forudsættes, at kommunerne i deres planlægning koordinerer med relevante bestemmelser i anden lovgivning. Det har været afgørende for indholdet af lovforslaget, at der ikke blev ændret på forbuddet imod tilstandsændringer i strandbeskyttelseszonen.

Der er ikke foretaget ændringer i lovforslaget på dette punkt.

Ad. 3.2. Administration

a. Inddragelse

Transportministeriet anmoder om, at Kystdirektoratet inddrages ved planlægning af ny- eller erstatningsbyggeri for at afklare behovet for fremtidige kystbeskyttelser på grund af faren for erosion og oversvømmelser.

Hertil skal det bemærkes, at lovforslaget giver udvidet mulighed for kommunal planlægning i kystnærhedszonen. Transportministeriet og Kystdirektoratet vil normalt blive inddraget i den kommunale planlægning, såvel kommune- som lokalplanlægning. Lovforslaget medfører derfor ingen ændringer i inddragelsen af Kystdirektoratet.

Fredningskomiteen Lillebælt anfører, at der er tale om manglende borgerinddragelse, og lovforslaget vil true naturen. Danmarks Naturfredningsforening gør også den manglende borgerinddragelse gældende.

Borgerne vil blive inddraget ganske, som det hidtil har fundet sted. Den ministerielle planlægningsstilladelse ændrer ikke på dette forhold bl.a. fordi den forudsættes fulgt op med kommunens egentlige planlægning. Påstanden om, at naturen skulle blive yderligere truet kan afvises, fordi den ministerielle planlægningsstilladelse netop forudsætter, at væsentlige naturbeskyttelsesinteresser ikke lider overlast.

Der er ikke foretaget ændringer i lovforslaget på dette punkt.

b. Planmæssig begrundelse

Dansk Byplanlaboratorium anbefaler, at den særlige planmæssige begrundelse fastholdes, og organisationen opfordrer til eftertænsksomhed og skarpere analyser af, om de foreslåede ændringer rent faktisk løser problemerne.

Hertil skal det bemærkes, at det alene er kravet om den særlige del af den planlægningsmæssige begrundelse, som fraviges. Planlægning for ny byzone og anlæg i øvrigt inden for kystnærhedszonen kræver derfor fortsat en planlægningsmæssig begrundelse. I forhold til opfordringen om at undersøge de foreslåede ændringers evne til at løse yderområdernes vanskeligheder skal det bemærkes, at flere af de kommuner, som er beliggende i yderområderne er fuldt ud klar over, at reglerne alene gør det ikke – det afhænger også af viljen til at investere. Forud for regeringsudspillet Danmark i balance i en global verden gennemførte By- og Landskabsstyrelsen en række interview med kommuner, hvoraf en del udtrykte ønske om en lempelse af bestemmelserne i reglerne for planlægning i kystnærhedszonen som forudsætning for at kunne tiltrække investorer.

Forslaget giver derfor ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

Faaborg-Midtfyn Kommune fremhæver, at der i yderområderne kun skal være en planlægnings begrundelse og ikke en funktionel begrundelse. Hidtil har kommunerne selv kunnet planlægge og i grænsetilfælde få det afgjort i en dialog med miljøcentret. Kommunen finder det ikke acceptabelt, at plankompetencen centraliseres med den statslige planlægningstilladelse.

Tilsvarende finder Lemvig Kommune ikke, at der er tale om en lempelse, nu hvor man ikke kan vælge den funktionelle begrundelse for et anlæg i kystnærhedszonen. Det er unødigt bureaukratisk, at kommunen skal indhente tilladelse hos ministeren inden planlægning i kystnærhedszonen. En redegørelse med dokumentation for en lokaløkonomisk effekt opleves som en yderligere stramning.

Der ændres i og for sig ikke i det nuværende regelsæt, hvorefter der kan være såvel en særlig planlægningsmæssig begrundelse som en funktionel begrundelse for en udvikling i kystnærhedszonen. Kommunerne kan fortsat arbejde efter de nugældende regler. Lovforslaget indeholder et supplement til bestemmelserne for udkantskommunerne, så de med den statslige planlægningstilladelse kan gennemføre en planlægning, der ikke opfylder kravene til en særlig begrundelse for den kystnære placering.

Der forudsættes et snævert og tidligt samarbejde imellem kommunen og miljøcentret om den statslige planlægningstilladelse, hvilket skulle kunne modvirke yderligere bureaukratisering. Reglerne for dokumentation vil fremgå af en kommende bekendtgørelse.

Der er ikke foretaget ændringer i lovforslaget på dette punkt.

c. Klageadgang, prøvelse mv.

Friluftsrådet og De Samvirkende Købmænd (DSK) udtrykker utilfredshed med den indskrænkede klageadgang på den plantilladelse, som miljøministeren skal udstede efter forslaget § 1 c.

Hertil bemærkes det, at der efter udkastet til lovforslaget tillægges miljøministeren en beføjelse til at aftale et planlægningsgrundlag i kystnærhedszonen med kommunen på linje med de øvrige beføjelser, som i lovens § 3 er tillagt ministeren. Ingen sådanne ministerielle afgørelser kan påklages til Naturklagenævnet. En tilladelse fra miljøministeren er en tilladelse til at fravigelse planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1, i en for kommunen fremtidig konkret planlægning. Tilladelsen kan derfor ikke erstatte kommunernes planlægning og kommunernes planlægning kan indbringes for Naturklagenævnet.

Bemærkningerne fra DSK ses derfor ikke at give anledning til ændringer i lovforslaget.

Friluftsrådet mener endvidere, at lovforslaget er i strid med planlovens formål, idet det fremgår af bemærkningerne, at Naturklagenævnet ikke vil foretage en særskilt dybtgående retlig prøvelse af den for projektet tilgrundliggende lokaløkonomiske effekt. Danmarks Naturfredningsforening finder, at der bør fremgå, hvilken form og størrelse det lokaløkonomiske bidrag skal have. KL udtrykker bekymring for dokumentationen af den lokaløkonomiske effekt.

Baggrunden for at antage, at Naturklagenævnet ikke vil foretage en særskilt dybtgående retlig prøvelse af den lokaløkonomiske effekt af et projekt er, at Naturklagenævnet er en retlig prøveinstans, der ikke besidder nogen særskilt økonomisk ekspertise på dette område. De nærmere retningslinjer for kommunens grundlag for at søge planlægningstilladelse herunder form og indhold for det lokaløkonomiske bidrag vil fremgå af en efterfølgende bekendtgørelse.

d. Ministerielle planlægningstilladelser, andre statslige interesser, sagsbehandlingstider mv.

Friluftsrådet er uforstående overfor, at man ønsker at svække betydningen af andre statslige interesser og regional udviklingsplan. Det er vigtigt at bevare en sammenhæng og overens-

stemmelse mellem planlægning på alle niveauer. Rådet finder ikke, at der er behov for at indføre bestemmelser, der muliggør afvigelse fra § 5 b, stk. 1, nr.1.

Den ministerielle planlægningstilladelse vil være en garanti for at planlovens formål eller statslige interesser ikke tilsidesættes. I vurderingen skal den regionale udviklingsplan indgå, men der er med lovforslaget taget højde for situationer, hvor udviklingsplanen nødvendigvis må fraviges, fordi kommunens ønske er i modstrid med den, men i øvrigt lever op til kravene om at væsentlige naturbeskyttelses- og landskabelige samt kulturarvsmæssige interesser ikke tilsidesættes. Det vil blive i samarbejdet mellem kommunen og det pågældende miljøcenter om udformningen af den ministerielle planlægningstilladelse, at der så vidt det er muligt sikres overensstemmelse med planlægningen på alle niveauer. Lempelsen i forhold til planlovens § 5 b, stk. 1, foreslås indført, fordi det har været et udtrykt ønske fra en række interviewede kommuner, at bestemmelserne i reglerne for planlægning i kystnærhedszonen kunne lempes.

Bemærkningerne fra Friluftsrådet ses ikke at give anledning til ændringer i lovforslaget

Tønder Kommune finder ikke, at forslaget § 1 c er en lempelse i forhold til gældende regler, men snarere en skærpelse. Tønder Kommune og Varde Kommune mener, at forslaget vil indebære en forlænget sagsbehandlingstid og er utryk ved, at man først kender bestemmelserne, når ministeren har fastsat regler for ansøgning og tilladelse. Dette bør fremgå af lovbemærkningerne.

Det er hensigten med lovforslaget, at reglerne for planlægning og anlæg i kystnærhedszonen skal lempes. Det vil derfor også være med det sigte, at den kommende bekendtgørelse om de nødvendige oplysninger fra kommunen og miljøcentrets behandling og meddelelse af/afslag på en planlægningstilladelse vil blive udarbejdet. Der vil blive forudsat et snævert og tidligt samarbejde imellem kommune og miljøcenter om såvel planlægningstilladelse som projekt.

Der er ikke foretaget ændringer i lovforslaget på dette punkt.

Kommunerne Landsforening finder at det er et godt initiativ, at lovforslaget medtager kystnærhedszonen. Om bestemmelserne herom er tilstrækkelige, vil afhænge meget af lokal kontekst og hvilke krav der specifikt formuleres til kommunernes planlægning. Opfordrer til, at der udarbejdes en vejledning. Betænkelig ved indførelsen af ministertilladelser. Princippet om, at Folketinget udstikker rammer og kommunerne planlægger indenfor disse rammer bør opretholdes. Høringsprocessen omkring kommuneplantillæg, hvortil der er meddelt en statslig planlægningstilladelse vil givetvis af mange borgere opfattes som ligegyldig. Kommunerne burde snarere have en generel mulighed for at reducere ”kystbeskyttelseszonen” (kystnærhedszonen?) til de arealer, der har reel sammenhæng med kystlandskaberne.

Der forudsættes et snævert og tidligt samarbejde imellem kommunen og miljøcentret om den ministerielle planlægningstilladelse. Reglerne for indholdet af kommunens ansøgning om planlægningstilladelse - herunder om den lokaløkonomiske effekt - vil fremgå af en kommende bekendtgørelse. Der er ikke for nuværende regnet med at der skal udarbejdes en vejledning, men det kan komme på tale at udarbejde et Apropos om de lempede regler.

Princippet om rammestyring af planlægningen er ikke fraveget med lovforslaget. Den statslige planlægningstilladelse udstikker netop rammer for den efterfølgende planlægning, der ikke lever op til naturbeskyttelseslovens § 5 b, stk. 1, nr. 1. Der er med en planlægningstilladelse ikke ændret på den indflydelse, som borgere kan få på den efterfølgende planlægning. Det er vigtigt at det gøres klart, at der i et vist omfang er tale om en tilladelse til at planlægge på lige fod med planlægning udenfor kystnærhedszonen. Kystnærhedszonen omfatter på en del strækninger arealer med reel sammenhæng med kystlandskaberne. Udstrækningen har hidtil været fastlagt ved lov, og der har ikke været tanker fremme om at ændre på dette.

Bemærkningerne fra Kommunernes Landsforening ses ikke at give anledning til ændringer i lovforslaget

Ad. 4. Ændringer i detailhandelsbestemmelserne:

Ad. 4. 1. Generelle bemærkninger til ændringer i detailhandelsbestemmelserne

Kommunernes Landsforening, KL, hilser yderkommunernes nye muligheder på dette område meget velkomment. Forslaget giver kommunerne mere råderum og tillægger kommunernes kendskab til de lokale forhold mere vægt i de konkrete afgørelser. Det er positivt. De nuværende detailhandelsregler styrker detailhandel i større bycentre. Der er imidlertid dele af landet, hvor der ikke er mange af dem, men hvor der alligevel kan være et opland til mere detailhandel. Derfor kan der godt være behov for at kunne planlægge mere strategisk i forhold til detailhandelen, som der lægges op til i planlovsændringen.

Dansk Industri, DTgroup, Region Sjælland, Lolland Kommune er alle positive overfor de foreslåede ændringer, idet de afspejler liberalisering af reglerne og dermed øgede muligheder for kommunerne.

Håndværksrådet, Bager- og Konditormestre i Danmark, Dansk Detail, og De Samvirkende Købmænd finder, at et forslag om ændring af detailhandelsreglerne skal afvente afslutningen på det arbejde i september 2011, som Økonomi- og Erhvervsministeriet har iværksat med detailhandelsforum.

Som led i Folketingets forhandlinger om liberalisering af lukkeloven, jf. lov nr. 543 af 26. maj 2010, blev det besluttet at nedsætte et Detailhandelsforum. Forummet er nedsat af økonomi- og erhvervsministeren efter indstilling fra en række brancheorganisationer og myndigheder, og det har til formål at

bidrage med en analyse og forslag til konkrete initiativer, der kan styrke detailhandelen i mindre butikker. Allerede ved interviews af 16 kommuner i efteråret 2009 pegede flere af kommunerne på, at de har brug for mere fleksible planlægningsmuligheder for at kunne fastholde og styrke detailhandelen i de mindre og mellemstore byer samt i landdistrikterne. Med regeringsudspillet blev der derfor annonceret planlovsændringer på detailhandelsområdet, som allerede nu kan give kommunerne en større fleksibilitet i planlægningen.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget.

Landdistrikternes Fællesråd mener, at detailhandelsforum som minimum burde have været inddraget i udarbejdelsen af forslaget.

Som et midlertidigt nedsat forum er Detailhandelsforum i udgangspunktet ikke høringsberettiget til lovforslag. I den forbindelse bemærkes det, at en række af de individuelle organisationer, der deltager i Detailhandelsforum er på høringslisten.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget.

Håndværksrådet, Bager- og Konditormestre i Danmark, Dansk Detail, De Samvirkende Købmænd (DSK), HK-Handel, Handelskartellet og Danske Regioner stiller sig tvivlende overfor forslagernes muligheder for at afhjælpe yderområdernes vanskeligheder; tværtimod vil der være tale om en forhøjet risiko for butiksdød i bymidterne og ude i de små samfund. Det vil være de svage og ældre medborgere, som taber herved, idet de mister indkøbsmuligheder tæt på hjemmet. Dansk Detail peger på, at der mellem kommunerne findes en konkurrence om at tiltrække detailhandel, kunder, medarbejdere og skattegrundlag, og det er deres vurdering, at lovforslaget vil accelerere den udvikling yderligere til skade for de mindste byer i kommuner, der grænser op til de kommuner, der er tildelt særlige muligheder.

Der anbefales analyser, som viser udviklingen såvel på landsbasis som i yderområderne med henblik på at give et overblik over status og den forventede udvikling.

De Samvirkende Købmænd anfører, at for yderområderne er problemet ikke, hvor der kan tilføres nye, store udvalgswarebutikker eller nye, store dagligvarebutikker – problemet er at bevare de sidste udvalgswarebutikker i de mindre provinsbyer og den sidste dagligvarebutik i landsbyerne. Efter DSK's opfattelse er planlovens nuværende detailhandelsbestemmelser en forudsætning og ikke en barriere for lokal udvikling i yderområderne, f.eks. mulighederne for at bevare dagligvarebutikker i de små byer.

Europa Nostra peger på, at i byer beliggende i landområder bør et tiltrængt bedre handelsliv i de attraktive historiske bykerner have større prioritet end udvidelsen af de ofte særdeles

skæmmende storbutikker og indkøbscentre. Disse bidrager ikke nødvendigvis meningsfuldt til det kvalitetsløft som byerne og landområderne trænger til.

Silkeborg Kommune anfører, at de problemer, som de interviewede kommuner peger på i relation til detailhandelsreglerne, ikke er specifikke for yderområderne, men at reglerne i almindelighed er vanskelige at administrere. Det er derfor vanskeligt at forstå på hvilken baggrund, kommunerne i yderområderne skal have særlige vilkår.

De aktuelle forslag til lovændringer skal imødekomme behov, som er afdækket blandt andet ved interviews af 16 kommuner i efteråret 2009. De skal imødekomme de særlige udfordringer, som kommunerne i yderområderne står over for, men også rette op på den skævvridning, som nogle kommuner med mindre og mellemstore byer peger på, at de eksisterende regler indeholder. Lovforslaget medfører lempelser, som giver kommunerne i yderområderne mere fleksible rammer for deres detailhandelsplanlægning, som bl.a. tager hensyn til de forudsætninger, yderområderne har, bl.a. i form af en lavere bebyggelsestæthed i byerne, andre oplandsforhold.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget.

Odense Kommune og XL-Byg ønsker dialog med ministeren om løsning af konkret planlægning.

De lovændringer, som der aktuelt arbejdes med, giver ingen ændringer i forhold til de konkrete sager og har ingen umiddelbar sammenhæng med de problemstillinger, som Odense Kommune og XL-Byg skitserer.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget.

Silkeborg Kommune fremhæver, at der er behov for mere fleksible detailhandelsbestemmelser, der tager højde for behovet for omdannelse og revitalisering af bymidterne, og som giver kommunerne mulighed for at planlægge for relokalisering af eksisterende butikker, også selv om de er større end 3.500 m².

De fremførte bemærkninger om relokalisering af eksisterende butikker i bymidterne kan eventuelt indgå i kommende overvejelser om ændringer af planloven.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget.

Ad. 4.2. Yderområder – detailhandelsændringer i § 1 a

Kommunernes Landsforening mener, at forslaget om forhøjelse af den maksimale butiksstørrelse i lokalcentre og enkeltstående butikker til lokal forsyning i yderområder er en god idé, da den nuværende grænse på 1.000 m² gør det vanskeligt at etablere dagligvarebutikker med tidssvarende varesortiment og omsætning. Da denne problemstilling gør sig gældende for samtlige kommuner, mener KL, at det kunne overvejes at lade denne ændring gælde alle kommuner og ikke kun kommuner i yderområderne.

Den forøgede grænse for butiksstørrelser i lokalcentre og for enkeltstående butikker er sammen med ændringen, der muliggør planlægning for bydelscentre i byer med under 20.000 indbyggere i yderområderne, udarbejdet med henblik på med en differentieret planlov at styrke mulighederne for en positiv udvikling i yderområderne.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget.

Thisted Kommune, Tønder Kommune, Holbæk kommune, Assens Kommune, Norddjurs Kommune, og Ringkøbing-Skjern Kommune hilser forslaget i § 1 a velkomment, men for nogle af kommunernes vedkommende kan anvendelsesmulighederne af forskellige konkrete grunde være begrænsede. Tønder Kommune foreslår, at grænserne på henholdsvis 2000 m² for dagligvarebutikker og 2000 m² for udvalgsvarerbutikker i § 1 a, nr. 3, administreres således, at såfremt grænsen er nået for den ene kategori, vil de resterende m² kunne anvendes på den anden kategori.

Grænserne på 2.000 m² for butikker i lokalcentre og som enkeltstående butikker er en lempelse, der alene gælder for yderområderne. Lempelserne i detailhandelsbestemmelserne for yderområderne giver derudover mulighed for, at der i byer med under 20.000 indbyggere kan planlægges for bydelscentre, hvor butiksstørrelserne er på 3.500 m² for dagligvarebutikker og 2.000 m² for udvalgsvarerbutikker. Ønsket om at kunne administrere grænserne således, at såfremt grænsen er nået for den ene kategori, vil de resterende m² kunne anvendes på den anden kategori, må bero på en misforståelse af reglerne. De omtalte grænser gælder for størrelsen på de enkelte butikker, så hvis der i et lokalcenter er kundegrundlag for dagligvarehandel på i alt 3.000 m², kan der planlægges for det, men med en maksimal størrelse på den enkelte butik på 2.000 m².

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget.

Arkitektskolen, Håndværksrådet, Bager- og Konditormestre i Danmark, Landdistrikternes Fællesråd, LO, Faaborg-Midtfyn Kommune, Ringkøbing-Skjern Kommune og Kolind Handelsstandsforening advarer mod kortsigtede løsninger med langvarige ulemper, hvis der åbnes op for at udvide butiksstørrelsen uden for bymidten: Håndværksrådet og Bager og Konditormestre i Danmark henviser til risikoen for butiksdød i små landsbyer og småbyer, når de maksimale butiksstørrelser kan fraviges uden for bymidterne. Faaborg-Midtfyn Kommune mener

ikke, at der er behov for lempelser af detailhandelsreglerne, da det kun vil øge presset for at planlægge for en uhensigtsmæssig udvikling. Ringkøbing-Skjern Kommune har vanskeligt ved at forestille sig, hvilke bydelscentre, der ikke vil have betydning for detailhandelen i bymidterne i de bystørrelser, der er tale om. Landdistrikternes Fællesråd peger på, at det er de svage og ældre, der mister indkøbsmuligheder tæt på hjemmet samt de servicefunktioner, som allerede i dag er en del af lokalsamfundene (posthus og medicinudlevering). Arkitektskolen peger på, at kommunerne skal redegøre for, hvorfor der ønskes en overskridelse af m²-grænserne samt for, hvordan det antages at påvirke det eksisterende handelsmiljø.

De aktuelle forslag om lovændringer skal imødekomme et behov, som er afdækket blandt andet ved interviews af 16 kommuner i efteråret 2009, om mere fleksible muligheder for detailhandelsplanlægning i yderområderne, der giver kommunerne mulighed for i højere grad at planlægge ud fra de lokale forudsætninger.

Der er i planlovens bestemmelser (§§ 11 e, stk. 4-7) allerede omfattende krav til redegørelse ved kommuneplanlægning for detailhandelsforsyningen, herunder at der foretages en vurdering af behovet for nybyggeri eller omdannelse af eksisterende bebyggelse til detailhandelsformål. Kommunerne skal samtidig redegøre for, hvordan planlægningen tilgodeser målene for den kommunale hovedstruktur, herunder hvordan planforslaget fremmer et varieret butiksudbud i de mindre og mellemstore byer m.v.

Som det fremgår af lovbemærkningerne, skal der ved udlæg af et bydelscenter i en by med under 20.000 indbyggere, beliggende i yderområderne, redegøres for et kundegrundlag. Derudover er der, som for byer over 20.000 indbyggere, krav om, at centeret skal udlægges i den centrale del af en bydel. Der skal således en vis bystørrelse til, før der kan argumenteres for et kundegrundlag for et bydelscenter, eller et usædvanlig stort handelsopland som følge af byens beliggenhed.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget.

Kommunernes Landsforening finder med hensyn til forslaget om bydelscentre i byer under 20.000 indbyggere i yderområder, at det er vanskeligt at vurdere, hvilken effekt lovforslaget vil kunne få. Det fremgår af lovbemærkningerne, at der skal tages hensyn til befolkningsunderlaget, og at bydelscentrene ikke må få et sådant omfang, at de reelt udgør en konkurrence til bymidten. I mindre byer vil en bydel ofte have et ganske beskedent befolkningsgrundlag. KL mener derfor, at det måske vil være mere relevant at lempe mulighederne for at udvide bymidteafgrænsningen, eventuelt suppleret med muligheder for at placere bydelscentre i byer, hvor bymidteafgrænsningen ikke kan eller, fx på grund af bevaringsinteresser, ikke ønskes udvidet.

Hensigten med metoden til afgrænsning af bymidter er at sikre, at der fastholdes en variation og tæthed i funktioner, herunder detailhandel, at der opnås en synergieffekt, der sikrer et levende bymiljø.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget.

Billund Kommune påpeger, at kommunen vil blive påført urimelig konkurrence på detailhandelsområdet fra Varde og Vejen kommuner, der begge er beliggende i yderområdet.

Det har med lovforslaget været intentionen at styrke udviklingsmulighederne for kommunerne i yderområderne samt de ikke brofaste øer med mere fleksible regler bl.a. for detailhandelsplanlægningen. Billund Kommune er ikke blandt Danmarks yderkommuner set ud fra de kriterier, der er anvendt i forbindelse med regeringsudspillet "Danmark i balance i en global verden" samt i lovforslaget.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget.

De Samvirkende Købmænd er principielt meget betænkelig ved den form for undtagelsesbestemmelser, som kan skævvride konkurrencen mellem detailhandelen i forskellige kommuner afhængigt af, om de er en del af yderområderne eller ej. DSK har endvidere kommentarer til detailhandelsudviklingen i de kommuner, som indgik i den interview-runde om Differentieret Planlægning, som By- og Landskabsstyrelsen gennemførte i 2009. DSK mener ikke, at det er småbyer, der opnår en betydelig udvikling, men at det bliver byer som Frederikshavn og Hjørring på bekostning af de mindre byer i de pågældende kommuner.

Det har med regeringsudspillet været intentionen at understøtte en positiv udvikling i yderområderne, ved at lempe på nogle af de regler, som kommunerne ser som en barriere for deres udvikling med det særlige udgangspunkt, som yderområderne har. Der er i de kommuner, som er omfattet af bestemmelserne for yderområderne, ingen byer med et indbyggertal på mere end 20.000 indbyggere. De lempede regler gælder således kun i kommuner, med mindre og mellemstore byer. Hjørring og Frederikshavn kommuner er ikke omfattet af lovforslagets yderområdebestemmelser.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget.

De Samvirkende Købmænd spørger til, hvordan det tjekkes, og hvem, der skal vurdere, hvilket befolkningsgrundlag, der skal til for at betjene et bydelscenter uden at det kommer til at påvirke bymidten i negativ retning, samt til hvem sådanne afgørelser ankes.

Kommunerne har den fulde kompetence til at planlægge inden for lovens rammer. Miljøministeriet vil, som det er tilfældet med kommunernes detailhandelsplanlægning i øvrigt, gøre indsigelse over for planlægning, som ikke er i overensstemmelse med overordnede interesser. Kommunernes planlægning kan påklages til Naturklagenævnet for retlige spørgsmål.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget.

Ad. 4.3. Ændringer i detailhandelsbestemmelserne for alle kommuner

Kommunernes Landsforening, KL, påpeger, at lovforslaget ikke ændrer de særlige bestemmelser for hovedstadsområdet. I så fald vil der opstå en særdeles uhensigtsmæssig og formentlig utilsigtet skævvridning mellem kommuner i de ydre dele af hovedstadsområdet og kommuner umiddelbart uden for hovedstadsområdet. Ud af fem købstæder i købstadsringen omkring København (som indgår i hovedstadsområdet) har kun én efter de gældende regler ret til at planlægge for udvalgswarebutikker over 2.000 m², selv om de øvrige fire byer er af størrelsen 15.000 - 35.000 indbyggere og i øvrigt er regionale detailhandelscentre. Det vil være vanskeligt at forklare, at disse byer ikke må planlægge for store udvalgswarebutikker, mens der lige på den anden side af kommunegrænsen kan placeres store butikker i byer på ned til 3.000 indbyggere. En nødvendig konsekvens af lovændringen må derfor være, at der udarbejdes et nyt landsplandirektiv for detailhandel i hovedstadsområdet.

Hovedstadsområdekommunerne Gribskov, Hillerød og Høje Taastrup finder ligeledes, at de påføres unfair konkurrence, når de øvrige kommuner uden for hovedstadsområdet får mulighed for at udlægge større udvalgswarebutikker. Det betyder bl.a., at større landsdækkende forretningskoncepter vil kunne trække detailhandelen væk fra hovedstadskommunerne. Kommunerne ønsker derfor de samme muligheder som de øvrige kommuner i landet.

Ved en kommende revision af landsplandirektivet for detailhandel i hovedstadsområdet vil det ske med udgangspunkt i de principper, der gælder for detailhandelsplanlægning for hele landet.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget.

Ministerens mulighed for landsplandirektiv i områder med et særligt besøgs mønster (forslagets § 5 m, stk. 6):

Kommunernes Landsforening, KL, mener, at intentionen med forslaget om detailhandel i områder med særligt besøgs mønster er positiv. Det er dog vanskeligt for KL at vurdere konsekvenserne, før der foreligger en konkret udmøntning. Det er et redskab, som må anvendes med omtanke, hvilket lovbemærkningerne også lægger op til, idet hjemlen er afgrænset til situationer, hvor en udbygning med detailhandel kan bidrage til at fastholde eller styrke et områdes udvikling, og hvor detailhandelen placeres i tilknytning til store, enkeltstående turistat-

traktioner eller et særligt turistmæssigt besøgsmonster, der er atypisk i forhold til andre byer af samme størrelse.

Billund Kommune ser positiv på bestemmelsen, da den vil løse en konkret sag for kommunen. Hedensted Kommune mener, at bestemmelsen ikke skal formuleres så kategorisk, og Aabenraa Kommune mener, at bestemmelsen også skal kunne anvendes i forbindelse med grænsehandel. Guldborgsund Kommune mener, at der ikke er behov for landsplandirektiver, men at kommunen selv kan udpege de steder, hvor en sådan planlægning er relevant. DTgroup mener ikke, at ministeren skal have mulighed for at udstede et landsplandirektiv.

De Samvirkende Købmænd anfører, at etablering af factory-outlet-projektet ved Legoland og Lalandia er et eksempel på, at en ministerbeføjelse principielt er meget betænkelig, og at en tilladelse til den slags projekter ved turistattraktioner kan få stor skadelig virkning for udvalgsvarehandelen i vore købstæder, her Silkeborg, Skanderborg, Horsens, Vejle, Kolding og Esbjerg. DSK spørger endvidere til, hvad der vil ligge til grund for vurderingen af, om der er "et stort vækstpotentiale", og ministeren opfordres til at undersøge, hvorvidt et factory outlet-center i Ringsted har haft en positiv eller negativ betydning for bymidten.

Som det fremgår af lovbemærkningerne, er hjemlen afgrænset til situationer, hvor en udbygning med detailhandel kan bidrage til at fastholde eller styrke et områdes udvikling i form af øget beskæftigelse, øget turisme, indtjening eller fastholdelse af bosætning, når der er tale om turisme af national eller international karakter. Hensigten er at muliggøre detailhandel som en yderligere attraktion i forbindelse med andre turistmål for at understøtte en udvikling i turismen. Der skal være tale om et ganske særligt besøgsmonster set i en national sammenhæng, og bestemmelsen ventes kun brugt i få tilfælde. Ved at der skal udarbejdes et landsplandirektiv, bliver det miljøministerens ansvar at sikre, at kriterierne for udarbejdelse af et landsplandirektiv er til stede, men også at sikre, at der sættes rammer for detailhandelen, der sikrer, at det konkrete område ikke reelt etableres som et aflastningsområde i forhold til bymidten og omkringliggende byer eller hindrer detailhandelen i bymidten.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget.

Planlægning for én større udvalgsvarebutik hvert 4. år (forslagets § 5 q, stk. 3):

Kommunernes Landsforening, KL, ser forslaget om muligheden for at planlægge for udvalgsvarebutikker større end 2.000 m² som en lempelse, der som udgangspunkt er positiv. De nuværende begrænsninger på etablering af sådanne butikker har favoriseret de store bysamfund på bekostning af de mellemstore byer, som ikke har kunnet tilbyde dette - det giver en centralisering imod detailplanlægningens hensigt. KL ser dog fare for, at der opstår helt u hensigtsmæssige handelsmønstre ved fx placering af store butikker i små byer ved motorvejen. Endvidere forekommer en bystørrelse ned til 3.000 indbyggere lille i forhold til udvalgsvarebutikker på over 2.000 m².

Thisted Kommune, Holbæk Kommune, Lemvig Kommune og DTgroup finder denne bestemmelse fornuftig. Ringkøbing-Skjern Kommune vil gerne have mulighed for at planlægge for 3 butikker hvert fjerde år på samme måde som kommuner med byer over 40.000 indbyggere. Norrdjurs Kommune foreslår, at grænsen på indbyggertal burde erstattes med begrebet 'hovedby', således at kommunens hovedbyer ikke var afhængige af at have et vist indbyggertal. Tønder Kommune ønsker, at der skal kunne udlægges større butikker i knytning til eksisterende bebyggelse i øvrigt. Brøndby Kommune finder det uklart, om bestemmelsen dækker én butik i hver by hvert fjerde år eller kun én butik samlet set hvert fjerde år. Hedensted Kommune forholder sig alene til, om bestemmelsen løser en konkret sag. Guldborgsund Kommune mener, at muligheden bør udstrækkes til at omfatte eksisterende aflastningsområder.

De Samvirkende Købmænd mener, at denne bestemmelse nok er den mindst skadelige af hovedelementerne i forslaget. Der vil kun komme nyetableringer af store udvalgswarebutikker i de mindre provinsbyer, hvis der er en god forretning i at etablere sig de pågældende steder. Men konsekvensen af f.eks. en etablering af en Elgigant i Ringkøbing kan godt være, at eksisterende detailhandlere i Ringkøbing og f.eks. Skjern, der sælger hårde hvidevarer, radio, tv og andet IT-udstyr, vil lukke med en øget detailhandelskoncentration til følge.

Bl.a. i forbindelse med interviewene af 16 kommuner i efteråret 2009 påpegede nogle af kommunerne, at detailhandelsbestemmelserne gav nogle planlægningsmuligheder til byerne med over 40.000 indbyggere, der gav ulige konkurrenceforhold, herunder muligheden for at planlægge for store udvalgswarebutikker. Lovforslaget skal med muligheden for at planlægge for én stor udvalgswarebutik give bedre mulighed for at styrke de mindre og mellemstore byers konkurrenceevne over for de største byer. Samtidig er mulighederne afvejet i forhold til kundegrundlaget og det reelle behov for store udvalgswarebutikker i byer med færre end 40.000 indbyggere.

Lovforslaget fastholder planlovens nuværende formålsbestemmelser for planlægning for detailhandel, og dermed fastholdelsen og styrkelsen af bymidterne som det primære detailhandelscenter.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget.

Diverse:

Tønder Kommune finder, at aflastningsområderne skal kunne udvides

Aflastningsområder er efter planlovsændringen i 2007 ikke længere en del af detailhandelsbestemmelsernes centerhierarki, men eksisterende områder kan fastholdes, og i de fem største byer udvides i særlige tilfælde.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget.

Ringkøbing-Skjern Kommune ønsker at afskaffe den statistiske metode, og hvis det ikke kan lade sig gøre, må den baseres på andre hensyn til arealanvendelsen, end den gør i dag.

Den statistiske metode tager udgangspunkt i det, der er karakteristisk for bymidter og bydelscentre, nemlig at der i områderne er stor mangfoldighed i de kunde- og publikumsorienterede funktioner, og at de forskellige funktioner rent fysisk er placeret tæt på hinanden.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget.

Ad 5. Antenneforhold

Dansk Industri og Tårnby Kommune støtter forslaget om ophævelse af mulighed for medlemspligt i fællesantenneforeninger.

Dansk Energi og Boxer støtter forslaget, men ønsker herudover en generel ophævelse af eksisterende bestemmelser i lokalplaner om tilslutningspligt.

Spørgsmålet om ophævelse af allerede pålagt tilslutningspligt er under overvejelse i ministeriet, og forslag til regler herom forventes at kunne foreligge i 2011.

By og Havn og Tårnby Kommune støtter ikke forslaget. By & Havn udtrykker bekymring om, at vedtagelse af forslaget kan risikere at medføre øget anvendelse af paraboler, der kan være arkitektonisk skæmmende for bygninger. Tårnby Kommune ønsker at fortsætte nuværende praksis for - af æstetiske grunde - at begrænse antallet af antenner, der opsættes.

Der sker ikke med forslaget ændringer i kommunernes allerede foreliggende muligheder for i lokalplaner at fastlægge regler for opsætning og størrelser af paraboler og antenner af æstetiske og arkitektoniske hensyn, herunder om forbud mod opsætning af disse.

Forenede Danske Antenneanlæg har ingen bemærkninger til lovforslaget, men kritiserer medieaftalen.

Dette giver dog ikke anledning til ændring af lovforslaget.

IT- og Telestyrelsen har bemærket, at det ikke fremgår tydeligt af lovforslaget, at bredbånd ikke er omfattet af begrebet "fællesanlæg".

Kulturministeriet har forslag til rettelser til lovbemærkningerne.

Bemærkninger fra to ministerier har givet anledning til visse sproglige ændringer og tydeliggørelser i lovforslagets endelige bemærkninger.

KL tager forslaget til efterretning, men påpeger forskellige opfølgende problemer, især vedrørende evt. øget opsætning af paraboler og konsekvenser for eksisterende antenneforeninger.

Der sker ikke med forslaget ændringer i kommunernes allerede foreliggende muligheder for i lokalplaner at fastlægge regler for opsætning og størrelser af paraboler og antenner af æstetiske og arkitektoniske hensyn, herunder om forbud mod opsætning af disse.

Spørgsmålet om ophævelse af eller dispensation fra allerede pålagt tilslutningspligt er under overvejelse i ministeriet, og herunder vil det også indgå, at en "tilbagevirkende kraft" ikke stiller fællesantenneanlæggene og foreningerne økonomisk urimeligt. Forslag til nye regler herom forventes at kunne foreligge i 2011 på baggrund af et allerede igangsat udvalgsarbejde, hvor KL deltager.

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget.

Ad 6. Øvrige emner

Lolland kommune foreslår, at kommunerne pålægges en tilbagemeldingspligt til By- og Landskabsstyrelsen, når der gives tilladelser efter de nye regler, så der kan blive indsamlet et grundlag til en senere evaluering af initiativerne i lovforslaget.

Miljøministeren har i planlovens § 57 a mulighed for at pålægge kommunalbestyrelser at tilvejebringe oplysninger til brug for landsplanarbejdet, men hermed er det ikke sagt, om indsamlingen skal foregå løbende eller eventuelt i det sidste halvår inden periodens udløb, dvs. formentlig første halvdel af 2014. Forslaget vil blive taget under overvejelse.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har to tekniske indvendinger: for det første peges der på en tilsyneladende inkonsekvens mellem regeringens udspil og lovforslaget, hvor udspillet anvender 'overflødiggjorte landbrugsbygninger' som eksempel og lovforslaget alene omhandler dette. Den anden indvending omhandler anvendelsen af termerne 'kommune' og 'kommunalbestyrelse'.

Den første indvending vedrørende overflødiggjorte landbrugsbygninger skal det bemærkes, at eksemplificeringen af overflødiggjorte landbrugsbygninger alene fremgår af en eksempeltekst i udspillet. Derimod omtales kun overflødiggjorte landbrugsbygninger i den tekst, hvor initiativerne beskrives. Der ses derfor ikke at være diskrepans mellem udspillet og lovforslagets indhold.

Den anden indvending har medført en række justeringer af lovforslagets endelige tekst og bemærkninger.

7. Foretagne ændringer af lovforslaget efter høringen

Efter høringen af udkastet til lovforslaget er det efterfølgende revideret på baggrund af de indkomne høringssvar, herunder det forhold, at regeringen samtidig har nedsat Detailhandelsforum under Økonomi- og Erhvervsministeriet, som har formål bl.a. at kortlægge de generelle rammer for drift af små butikker. Dette forum skal senest 1. september 2011 fremkomme med en samlet analyse og forslag til konkrete initiativer til styrkelse af detailhandelen i mindre butikker.

Nedenfor følger en liste over de ændringer, der er foretaget i lovforslagets bestemmelser:

Bestemmelse i høringsudkast til lovforslag	Indhold i høringsudkast til lovforslag	Ændringer i revideret lovforslag	Bestemmelse i revideret lovforslag
§ 1, nr. 1 (§ 1 a).	Detailhandel i yderkommuner.	Udgået af lovforslaget.	
§ 1, nr. 1 (§ 1 b).	Landzonetilladelse i yderkommuner til opførelse af boliger og udvidelse af erhvervsvirksomhed.	Landzonetilladelse til opførelse af boliger i yderkommuner oprettholdes.	§ 1, nr. 7 (§ 5 u).
		Landzonetilladelse til udvidelse af erhvervsvirksomhed foreslås at gælde for alle kommuner samt Stevns Kommune, bortset fra Hovedstadsområdet. (Det er alene omfanget af kommuner, der er ændret).	§ 1, nr. 11 (§ 35 a).
§ 1, nr. 1 (§ 1 c).	Planlægning i kystnærhedszonen i yderkommuner på grundlag på grundlag af miljøministerens tilladelse.	Uændret.	§ 1, nr. 7 (§ 5 v).
§ 1, nr. 2 (§ 5 m, stk. 4).	Konsekvensrettelse.	Uændret.	§ 1, nr. 1 (§ 5 m, stk. 4).
§ 1, nr. 3 (§ 5 m, stk. 6).	Detailhandelsbestemmelse, som gav hjemmel i et landsplandirektiv til at planlægge for butikker uden for bymidten i særlige tilfælde.	Udgået.	
§ 1, nr. 4 (§ 5 p, stk. 3).	Ophævelse af henvisningen til regionplanretningslinjer vedrørende aflastningsområder.	Uændret.	§ 1, nr. 2 (§ 5 p, stk. 3).

§ 1, nr. 5 (§ 5 q, stk. 1).	Konsekvensrettelse.	Uændret.	§ 1, nr. 3 (§ 5 q, stk. 1).
§ 1, nr. 6 (§ 5 q, stk. 3).	Detailhandelsregel, hvorefter alle kommuner hvert 4. år kan planlægge for én stor udvalgs varebutik på mere end 2.000 m ² i bymidten i en by med flere end 3.000 indbyggere.	Uændret.	§ 1, nr. 5 (§ 5 q, stk. 3).
§ 1, nr. 7 (§ 11 b, stk. 1, nr. 7).	Konsekvensrettelse.	Uændret	§ 1, nr. 8 (§ 11 b, stk. 1, nr. 7).
§ 1, nr. 8 (§ 11 e, stk. 5).	Konsekvensrettelse.	Uændret.	§ 1, nr. 9 (§ 11 e, stk. 5).
§ 1, nr. 9 (§ 15, stk. 9).	Ophævelse af adgangen til medlemspligt af antenneforeninger i fremtidige lokalplaner.	Uændret.	§ 1, nr. 10 (§ 15, stk. 9).
§ 1, nr. 10 (Bilag 2).	Liste over kommuner og ikke-brofaste øer, som indgår i afgrænsningen af yderområder.	Uændret.	§ 1, nr. 12 (Bilag 2).
		Detailhandelsregel, hvor der hvert 4. år kan planlægge for højst 3 store udvalgs varebutikker på mere end 2.000 m ² i bymidter og aflastningsområder i byer på over 40.000 indbyggere (ny bestemmelse).	§ 1, nr. 4 (§ 5 q, stk. 2).
		Detailhandelsregel, som giver mulighed for at retablere/omplacere lovligt bestående store butikker i bymidten (ny bestemmelse).	§ 1, nr. 6 (§ 5 r, stk. 2).
§ 2 (overgangsbestemmelse).	Lovens ikrafttræden (ikke fastlagt).	Uændret.	§ 2, stk. 1.
		Overgangsbestemmelse til forslaget § 1, nr. 2, da ikke alle kommuner har indarbejdet de regionplanretningslinjer for aflastningsområder (ny bestemmelse).	§ 2, stk. 2.